

fundada pron *ruduló*, i en dóna una empatollada eti mologia

Rodolós arredolós cita d'una *Passió* que crec ross., en el *DAG Redolejar* Del fr. *rouler* és derivat el fr. *rouleau*, del qual és manllevat *roleu* «cilindre d'aiguacuit dels impressors, per entintar» (Lab 1840) 'corró agrícola o per obrir camins' [Gironès 1912], eiv. «*rut-leu* rodillo», *PzCabr.* etc : mot acceptat com a tecnicisme, no condemnable com a «gahlicisme» 'Corró de fàbrica' «La --- taula sens fi, començà a lliscar --- arrossegant els borrallons de llana --- per anar-los donant a l'eriçó, *roleu* que els esperava --- un tercer *roleu*, de majors dimensions, se n'apoderava tot seguit, per esllanissar-los ---», NOLLER (O C VIII, 168 4) *Ruleta* de sabater (*DAG*) o de tafurs de casino, fr. *roulette* id

Rulea mall rural, tant si és realment 'fogaina encesa per escalfar-se' com el grup de gent que l'encén, pot venir d'un fr. *roulée* en el sentit de 'rotllo', passat que resulti d'un encreuament del mall *xalea* id. amb *rotllo* o *roillana*

Redol, m dit d'objectes de figura circular [fi segle XIV, 1620, *AlcM*; no en diccs fins *DAG*, s v *radol*], sens dubte derivat postverbal del verb *redolar/rodolar*. «posaran cascun d'aquells noms en un *redoli* petit de cera --- e puix fan venir un infant poc, qui no haja conexença de negun dels dits *redols* o *redolins*», Eiximenis, *Dotzèn* (cita del P. Ibars, *AlcM*), ço que en rigor és més una documentació de *redolí* que de *redol*, després d'un doc d'arxiu de 1620, no n'hi ha dades fins als escr. mall del S. XIX, c 1840, T. Aguiló' etc, en el sentit de lloc

Sovint llavors amb el matís de paratge entorn o pròxim d'algun indret: «--- fidelitat al passat, fe en Déu, seny, veritat, tendència moral --- potser hi haurà qui no 'ns senti grat d'aqueixes dots que no corren gayre per los *redols* estrangers; potser també 'ns diran endarrerits ---», discurs de Pons i Gallarza, a 1870 (*O C Cat* de MilàF, ed 1873, 273) Més sovint referit a indrets rurals, on s'hi fa tal o tal cosa. anant a visitar els parans de llosa que es posen als tords devoradors d'olives «en els punts del coster més quiets, ombrívols y frescs, a on el tord esquiu i solitari cuquetja més sovint, hi havia els *redols* de lloses més espesses, y el sen Pere encara n'hi feia de noves ---»; «un hortolà tan malfieiner que estimava més molt més xerrar y jugar que treballar en el seu *redol*», JnRoselló (*Manyoc*, 80, 60), «un pastor que guardava ses cuveies per aquells *redols* ---», *Rondayes* de l'Arx. Ll. Salvador (p 246), «un *radol* de cols», *DAG*; «els responsables --- que promoguen y organisin, cadascú dins el seu *redol*, el treball dins els arxius», locució a *redols* 'ací i allà'. «una glosa, plena a *redols* d'afecte patriòtic, sempre coral i agradosa», AMAlcover (*BDLC* I, 35, VI, 256) Si bé també 'rotllo de gent': «Sortint un diumenge / de missa, a les nou, / vaig veure, en la plaça, / de gent gran *redols*», PdAPenya (*Po Pop*, 55) «Un gran *redol* de gent s'havia format», i d'arbres «pinzell impertorbable *redols* de pinar, *redols* d'olivar, ---», M d. S. Oliver, *Ci de*

Mall, 33.9, 17.8f.

Anant per l'Illa se sent a cada pas (*Redol*, sempre o oberta), sovint aplicat a una porció de camp on s'hi cull alguna cosa: «tot aquell *redol* d'oliveres» p. ex., SÓLLER (1953), també molt per a 'paratge determinat dins un terme' p. ex.: «el nom d'aquell r. és Coma-Freda» Establiments, o a Deià, «a Son Bieló hi ha un r. que li diuen es Pinaret» Lluçmajor, i fins es podrà congelar com a NL (*Es redol*, veral a Establiments, Masc. 17-1-1); en qüestions topogràfiques és prominent l'ús de *redol de cases* per anomenar un veïnadet de masies o húbstances juntes o poc disseminades: «Son Marc és un r. de cases» Lluç, u *redol* de Can Cerdà grup de cases en les afores de Pollença, semblantment, Andratx, Establiments, Deià, Búger etc.; o en dim : *Son Santjoan* a Alaró, *Ses Casetes* a Moscardi, són «un *redol* de cases» (1963-64).

Més o menys igual a les altres illes: «Cada casa manté, durant unes hores, un *redol* insignificant de llum; però, aferrada part defora de les parets, comença la sobirania de la fosca», «a fora, les famílies acudeixen a unes platges determinades, les més properes per a cada *redol*», Villangómez (*Llibre d'Eiv*, 203; *L'Any en Estampes*, 50; *Ll d'Eiv*, 213); «r.: figura circular», *PzCabr.* I el mot, en la seva pronúncia mallorquina i ús topogràfic allà predominant, no és pas estrany a Menorca: a St. Climent de Mussuptà em deien que *Sa Forana* i *Ses Casetes Noves* són «un *redol*» (de cases), 1964.

Però vai a dir que la forma predominant a Menorca és *rodol* (id, *rudol*, *AlcM*): «--- a Albranca, es lloc millor des seu *rodol*, cap pagès, d'aleshores ençà, hi ha tingut sort», «--- antigament pels *rodols* d'Aljandar campava un moro bandejat --- l'havien encaçat, però es moro --- es perdia de vista, com si es fongués», «fer un pou amb una barrina --- i fer-lo per aquells *rodols* des terme de Ciutadella, ahont sa penya és tan ferma y s'aygo està tan fonda, vol delit i braons», Camps Merc. (*Folk* II, 51, 65, 57).

En el Continent no l'he començat a sentir sinó des de cap a l'Ebre. No sols és ben estrany al cat. central, sinó que delà i tot és en proporció incomparablement menys densa que en el territori insular: «veu aquell *redol* de pins?» Móra la Nova (1936). «Ja amics ab los peons d'Ares, / projecten braves algares / pels llocs moros del *redol*», GaGirona (*Seidia*, 29) AMAlcover donava *redol*, amb variant *rodol*, en el sentit de 'clapa de sembrat' com a propi de la PnaCast. i Andratx (*BDLC* IX, 297); que es deu usar en el Migjorn val. només ho dedueixo del fet que EntValor afegí «*redoli: redol* petit» al marge del *Dfa*, el qual (a base del *DAG* i l'ús dels escr.) el defineix «d'una superfície més o menys plana, una porció, de contorn més o menys circular, la porció que hi ha tot al volt d'un punt determinat, erol».

El concepte fonamental està molt més ben expressat, tenint en compte tot a la documentació del mot i en especial la balear, per la definició del *Dfa* que per la de l'*AlcM* governada per prejudicis etimològics. L'explicació històrico-lingüística d'aquest es pot